

ningerne til Lovforslaget staar, at disse 9000 Kr., som ere Grundlaget for det arede Medlems halve Dre, forudsættes af mig dækkede gennem Toldaf-tolden. Da det arede Medlem altsaa i den Grad har misforstaaet mig, er det rimeligt, at det arede Medlem ogsaa maa have misforstaaet, hvad jeg ytrede om Landsstingets formodede Stilling overfor dette Lovforslag. Det arede Medlem udtrykte det jo saaledes, som om jeg skulde nære nogen Betænkelse ved at komme til Landsstinget med et Forslag om at renoncere paa disse 9000 Kroner. Ja, det er altsammen begrundet paa, at det arede Medlem ikke har læst de sidste Linier i Bemærkningerne. Det er jo slet ikke Tilfældet. Nei, mine Betæneligheder ved at komme til Landsstinget med dette Forslag vare, at Landsstinget maaske ikke vilde finde det forvarligt, i den Grad, som jeg havde foreslaaet, at forhøje Tolden paa de Forbrugsgjenstande, der maa betegnes som Luxusvarer eller Gjenstand for Forbrug af de mere velhavende Klasser, idet der jo ogsaa her er fremkommet store Betæneligheder ved de af mig foreslaaede Forhøjelser, og det ikke alene fra Statsøkonomernes Side, men ogsaa fra den Side i Thinget, hvor jeg i denne Sag desuoværre har saa lidt Tilslutning. En af de svære Ankeposter, som det arede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds har fremsendt mod Lovforslaget, er jo netop denne, at det ikke var tilstedeligt at forhøje Tolden paa Luxusvarer i den Grad, jeg havde foreslaaet; men naar den Slags Betæneligheder allerede ere komne saa tydelig frem i dette Thing, saa forekommer det mig ganske naturligt, at jeg kunde vente, at de vilde gjøre sig gjældende i endnu stærkere Grad i det andet Thing. Det er altsaa ikke den halve Dre i Skattemæssigt pr. Individ, som jeg har frygtet for at foreslaa det andet Thing.

Seg skal selvfølgelig ikke forsøge paa at følge det arede Medlems Døggjørelse af den finansielle Stilling og af hvilket Afslag i Skatter den vilde tilfjige; thi det er meget vanskeligt, før man har Tallene liggende trykte for sig, i den Grad at tilegne sig dem, at man kan tage dem til Udgangspunkt for Kontrabemærkninger. Seg skal derfor kun holde mig til det Endresultat, som det arede Medlem kom til, og det tror jeg ikke at gjengive urigtigt dermed, at det arede Medlem mente eller paastod, at efterhaanden som Statsskassen vandt en Indtægtsforøgelse, var det en Pligt mod Skatteyderne at indrømme tilsvarende Afslag i Skatter. Seg tror nok, at det er det arede Medlems Mening, jeg gjengiver. Men jeg vil dog henfjille til det arede Medlems nærmere Overveelse, om han ikke vil give mig Ret i, at Resultatet af at følge denne Vej vilde, om lidt kortere eller længere Tid, blive, at man kom til at forhøje Skatterne, da det jo er givet, at der er bestandige Svingninger op og ned. Vi have jo allerede i den korte Tid, vi have haft med

betydelige Svingninger op og ned i Statsskassens Status. Det er jo ikke mange Aar siden, at en Finantsminister med stor Stykke gjorde gjældende, at den finansielle Tilstand var saa ussel, at det var nødvendigt at paalægge nye Skatter; jeg tror ikke, det er mere end 5 Aar siden. Nu mener det arede Medlem, at vi ere komne til et Punkt, hvor vi kunde renoncere paa Skatter til et Beløb af, jeg huffer ikke nøie, haormange Kroner pr. Individ, men det var et stort Løb i dets Helhed, omtrent 10 Millioner Kroner. Men tror det arede Medlem da virkelig, at denne Fremgang i Indtægten, selv om den ikke, hvad dog hidtil har været Tilfældet, skulde blive ledsaget af en Fremgang i ordinære Udgifter, vil blive bestandig ved, eller har han en fuld og fast Overbevisning om, at den nuværende Statsindtægt ikke vil synke? Derksom det arede Medlem har den Anskuelse, vil den i al Fald ikke ganske stemme med, hvad der jævnlig netop i dette Thing er blevet gjort gjældende — ganske vist ikke i denne Samling, men i foregaaende Samlinger — at man paa ingen Maade maatte gjøre Regning paa, at den giknende finansielle Tilstand skulde vedblive. I denne Samling har jeg ganske vist hørt Ytringer i modsat Retning, at man nemlig paa ingen Maade skulde frygte for, at Indtægten af Tolden skulde blive formindsket; men det er jo ogsaa under forskjellige Omstændigheder, at Udtalelserne ere faldne. Forrige Gang var det, da man sammenholdt den finansielle Stilling med de foreslaaede meget betydelige Udgifter til Befæstningsanlæg, og overhovedet undersøgte, hvor vidt Statens Evne tillod at bære de store overordentlige Forsvarsudgifter. Dengang hørte jeg ikke sjelden i denne Sal fremsføre Udtalelser imod at stole for meget paa, at den gode finansielle Stilling skulde vedblive. Nu har jeg ganske vist allerede et Aar Gange i denne Samling, naar jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at det forekom mig, at der var en Stillstand, og at Mange ventede en Tilbagegang, hørt det Modsatte blive gjort gjældende, nemlig at ret beset og

Rettelser.

- Sp. 36, §. 13 f. o.: „af disse Fiskerikommissioner.“
 læs: „den af Fiskerikommissionen foreslaaede Kontrol.“
 — 213, §. 26 f. o.: Ordene „ikke alene“ ndgaa.
 — — §. 28 f. o.: „men tillige“, læs: „og andre.“
 — — §. 7 f. u.: „forfaavidt Stentul var toldfrit“, læs: „forfaavidt Stentul ikke var toldfrit.“
 — 215, §. 17 f. u.: „Brændevin“ læs: „Brøndvand“.
 — 242, §. 22 f. u.: „214,000 Kr.“ læs: 11,000 Kr.“